ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΚΙΟ ΕΧΟΥΝ ΔΗΛΩΣΕΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ 92 ΧΩΡΑΙ

Ἡ Νότιος Ἀφρικὴ ἀπεκλείσθη τῶν ἀγώνων λόγῳ τῆς πολιτικῆς της τῶν φυλετικῶν διακρίσεων

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΜΕ 12 ΑΘΛΗΤΑΣ, ΕΠΤΑ ΠΑΛΑΙΣΤΑΣ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΚΟΠΕΥΤΑΣ

ΤΟΚΙΟ. Ἡ δήλωσις συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῆς Ἰαπωνικῆς πρωτευούσης ἔφθασεν ὀλίγας μόλις στιγμὰς πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καὶ ἔτσι οὐδὲν θὰ ἀλλάξῃ εἰς τὴν σειρὰν τῆς παρελάσεως τῶν μετεχουσῶν ὁμάδων.

Ὡς γνωστὸν ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς προηγεῖται ἐκ παραδόσεως εἰς τὴν παρέλασιν τῶν μετεχουσῶν χωρῶν κατὰ τὰς τελετὰς τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ἐφέτος ἐδήλωσαν συμμετοχὴν 92 χῶραι.

Ἡ Ἑλλὰς ἐδήλωσε συμμετοχὴν διὰ 12 πρωταθλητὰς στίβου, ἑπτὰ παλαιστάς, τρεῖς σκοπευτὰς καὶ διὰ τὴν ὁμάδα τοῦ «Ντράγκον».

Ἐξ ἄλλου ἐδήλωσεν διὰ πρώτην φορὰν συμμετοχὴν 10 ἀφρικανικαὶ καὶ τέσσαρες ἀσιατικαὶ χῶραι καθὼς καὶ ἡ Δομινικανικὴ δημοκρατία. Ἡ νότιος Ἀφρικὴ ἀπεκλείσθη λόγῳ τῆς πολιτικῆς της ἐπὶ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων. Αἱ δύο Γερμανίαι θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν ὑπὸ ἑνιαίας ὁμάδος, ἐνῶ αἱ δύο Κορέαι θὰ μετάσχουν κεχωρισμένως. Αἱ μόναι εὐρωπαϊκαὶ χῶραι ποὺ δὲν μετέχουν εἶναι ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ Μάλτα, ἐνῶ ἀπὸ τὴν νότιον Ἀμερικὴν δὲν θὰ μετάσχῃ ἡ Κολομβία.

Μετὰ τὴν ἰαπωνικὴν ὁμάδα ποὺ θὰ περιλαμβάνῃ τοὺς περισσότερους ἀθλητάς, αἱ μεγαλύτεραι ὁμάδες θὰ εἶναι ἡ ρωσικὴ (392 ἀθληταὶ) καὶ ἡ ἀμερικανικὴ (385 ἀθληταί). Καὶ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ρωσία δὲν μετέχουν στὸ ποδόσφαιρο καὶ στὸ χόκεϋ, ἀλλὰ στὰ ὑπόλοιπα 18 ἀθλήματα στέλνουν πλήρεις ὁμάδες.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς ἀφῆς τῆς «Ὀλυμπιακῆς φλόγας» εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν θὰ γίνῃ τὴν 11ην πρωΐνὴν τῆς 21ης τρέχ. μηνὸς. Ἐκεῖθεν ἡ «Ὀλυμπιακὴ φλόγα» θὰ μεταφερθῇ ὑπὸ Ἑλλήνων δρομέων μέχρι τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς Ἀθήνας, ἀπὸ ὅπου θὰ παραλάβῃ τὴν δᾶδα εἰδικῶς ἀποσταλὲν ἀεροπλάνον ἵνα τὴν μεταφέρῃ εἰς Ὀκινάουαν.

Τὰ περίπτερα ὑποδοχῆς ἀθλητῶν καὶ φι λάθλων εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σταδίου τοῦ Τόκιο

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν εἰς μνήμην Σωτηρίου Χαιρέτη ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν δραχ. 1.000, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀλεξ. Ζούλλα δραχ. 500, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τ. Κοτρωνοπούλου δρχ. 150. Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἀσύλου κατέθεσαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀρ. Ντόντη, Ἰατροῦ, δραχ. 150 εἰς μνήμην Θρ. Κωνσταντίνου, ὁ κ. Κων. Παπαργυρίου δραχ. 300 εἰς μνήμην Γεωργίου καὶ Ἄννης Παπαργυρίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

ΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΚΥΚΛΩΝ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΩΝ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Η ΗΜΕΡΑ»

Εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 9. 8. 64 δημοσιεύετε ἐπιστολὴν ἰδιοκτητῶν ἐπαγγελματιῶν τρικύκλων, αἰτουμένων νὰ μὴ ἀπαγορευθῇ ἡ χρησιμοποίησις μηχανῶν «Φόλγκς—Βάγκεν» εἰς τὰς τρικύκλους μοτοσυκλέττας.

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας ἐθέσαμεν τὸ δημοσίευμά σας, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τοποθετήσεων τῶν μηχανῶν τούτων ἐπὶ τρικύκλων μοτοσυκλεττῶν θὰ ἰσχύσῃ ὁπωσδήποτε.

Ὁ ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως

Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΔΕΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ

Ἡ ἀστυνομία ἀδυνατεῖ νὰ τὰς προστατεύσῃ

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΜΙΑΣ ΕΛΒΕΤΙΔΟΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. (Ἰδ. Ὑπ.). — Ταξιδεύοντας στὴν Ἀνατολὴ οἱ παλαιότεροι δημοσιογράφοι, θυμοῦνται πῶς ἡ περίφημη Πόλη ἡ γνωστὴ σήμερα, ὡς Ἰσταμπούλ, ἐγλύτωσεν ἀπὸ θῦμα στὸν πρῶτο εὐρωπαϊκὸ πόλεμο καὶ ἔμειναν ἀναπάντεχα τὰ χέρια τῶν Τούρκων. Ἐπρόκειτο τότε, νὰ διεθνοποιηθῇ, γράφει ὁ Βέλγος δημοσιογράφος Ρενὲ Λαπάρζ. Στὴν Ἰσταμπούλ, ὅμως, ποὺ θεωρεῖται σταυροδρόμι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς, συμβαίνουν μερικὰ παράξενα πράγματα, ποὺ σᾶς ἀναγκάζουν νὰ πιστεύετε, πῶς ὁ μεταρρυθμιστὴς Κεμὰλ Ἀτατοὺρκ ἔχασε τὸν καιρό του, πιστεύοντας, πῶς θ' ἄλλαζε τοὺς συμπατριῶτες του!...

Καὶ πρῶτα πρῶτα, μόλις σουρουπώσῃ, δὲν τολμᾶ νὰ κυκλοφορήσῃ θηλυκό, μόνο του, στοὺς δρόμους, ἀκόμα καὶ στοὺς πιὸ κεντρικούς. Οἱ Τοῦρκοι ἀστυνομικοὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπισθοῦν διαιότατες ἐπιθέσεις τῶν σφριγώντων ἀρρένων Τούρκων, ποὺ ὅταν ξεμοναχιάσουν καμμιὰ γυναῖκα, πέφτουν κυριολεκτικά, μαινόμενοι, ἐπάνω της, τὴν ἐπιβιβάζουν βίαια, σ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ τὴν ὁδηγοῦν ἐκεῖ ὅπου μποροῦν νὰ κορέσουν ἀνενόχλητοι τὶς κτηνώδεις ὁρμές των.

Δὲν εἶναι λίγες οἱ Εὐρωπαῖες, ἐξακολουθεῖ ὁ Ρενὲ Λαπάρζ, πού, συνηθισμένες ἀπὸ τὴν ἐλευθερία ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν πατρίδα των, ριψοκινδυνεύουν μιὰ νυκτερινὴ ἔξοδο, στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Πόλεως. Τὸ σύνηθες ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ πληρώνουν ἀκριβὰ τὴν τολμηρὴ ἀταξία των.

Μία νεαρὰ Ἑλβετίς, ποὺ συνάντησα στὸ ξενοδοχεῖο, ὅπου ἔμενα, μᾶς ἀφηγήθη τὴν ἀπίστευτη ὀδύσσειά της.

Ἀψηφῶντας τὶς βάρβαρες συνήθειες τῶν Τούρκων ἔφυγεν ἕνα βράδυ, ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἦτο ξένη, δὲν διέτρεχε κανένα κίνδυνο, εἰς τοὺς δρόμους τῆς Πόλης.

Μόλις ὅμως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον, πρὶν νὰ τὸ καταλάβῃ καλὰ - καλά, εὑρέθηκε φιμωμένη σ' ἕνα ξεχαρβαλωμένο ταξί, ποὺ ἔκανε ἕνα τρομακτικὸ θόρυβο, ὅπως ἔτρεχε. Προφανῶς οἱ ἀπαγωγεῖς παρεμόνευον τὸ θῦμα των.

Παρ' ὅλες τὶς φωνές της, οἱ ὁποῖες ἐπνίγοντο ἀπὸ τὸν θόρυβο τοῦ αὐτοκινήτου τὴν μετέφεραν εἰς ἕνα ἀπομακρυσμένο σπίτι, ὅπου ἤκουεν ἀδιάκοπα γέλια καὶ θρηνώδεις ἀνατολίτικους ἀμανέδες.

Ἀνθίστατο ἡ ἀνύποπτη Ἑλβετίς, ὅσον ἠμποροῦσεν, ἀλλ' οἱ ἀπαγωγεῖς της τὴν ἐκτυποῦσαν, καταξεσχίζοντες τὰ φορέματά της καὶ τὰ ἐσώρουχά της!...

Μετὰ τὴν κακομεταχείρισίν της, τὴν ἐπεβίβασαν εἰς τὸ ἴδιον ταξί καὶ τὴν ἔφεραν εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν διὰ νὰ τὴν ἀφήσουν ἐκεῖ ἀπ' ὅπου τὴν εἶχαν ἀπαγάγει. Τὴν ἑπομένην κατήγγειλεν εἰς τὸ ἑλβετικὸν προξενεῖον καὶ εἰς τὴν τουρκικὴν ἀστυνομίαν τὴν περιπέτειάν της καὶ ἐζήτησε τὴν δίωξιν τῶν κτηνωδῶν ἀπαγωγέων της.

Δὲν παρηκολούθησα τὴν συνέχειαν τοῦ μυθιστορηματικοῦ, ὅσον καὶ κτηνώδους διασμοῦ τῆς ἀτυχοῦς Ἑλβετίδος, ἀλλ' ὅταν συνήντησα ἕνα γνωρίμόν μου Τοῦρκον ἀστυνομικὸν καὶ τοῦ ἐξιστόρησα τὰ οἰκτρὰ αὐτὰ συμβάντα, ἐπληροφορήθην, ὅτι οἱ ἀστυνομικοί, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀδυνατοῦν νὰ παρέμβουν καὶ νὰ ἐμποδίσουν τὰ βρωμερὰ αὐτὰ ἀνθρωποειδῆ κτήνη, ἐφ' ὅσον οἱ ἀπαγωγεῖς σπεύδουν νὰ δηλώσουν εἰς τὸν ἀστυνομικόν, ὅτι ἡ ἀπαχθεῖσα γυναῖκα εἶναι γυναῖκα των!

—Περίεργη ἰδιοκτησία τοῦ ἀπήντησα, συγκρατῶν μὲ κόπον τὴν ἀγανάκτησίν μου.

Ἀμέσως τότε ἐκεῖνος ἤρχισε νὰ μοῦ ἀναπτύσσῃ τὴν «ἀνατολίτικη κοσμοθεωρίαν», περὶ γυναικός.

—Ἡ γυναίκα, μοῦ εἶπεν, ἐδῶ στὴν Ἀνατολή, θεωρεῖται ἀποκλειστικῶς ὡς ἕνα ὄργανον ἡδονῆς, γιὰ τὸν ἄνδρα. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑποθήκη τοῦ Προφήτου μας! Μὲ ἄλλους λόγους, ἡ γυναίκα εἰς τὴν χώραν μας, ὀφείλει νὰ εἶναι ἕνα πλάσμα ταπεινωμένο καὶ πειθήνιο, εἰς χεῖρας τοῦ ἐξουσιαστοῦ της... προσέθεσεν ὁ Τοῦρκος ἀστυνομικός, δικαιολογῶντας ἀπιστεύτους βαναυσότητας τῶν συμπατριωτῶν του, καταλήγει ὁ Βέλγος δημοσιογράφος.

Ο ΕΚΠΕΣΩΝ ΔΙΚΤΑΤΩΡ ΚΑΙ Η ΝΕΑΡΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ

Ο ΧΟΥΑΝ ΠΕΡΟΝ ΕΛΠΙΖΕΙ ΟΤΙ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀργεντινὴν

ΖΗ ΩΣ ΜΕΓΑΛΟΑΣΤΟΣ ΤΩΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ. ('Ι. Ὑπ.). Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων εἰς ἕνα γάμον ποὺ ἐτελέσθη δι' ἀντιπροσώπων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου τῶν Γάλλων, ἦτο καὶ ἓν ζεύγος, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἀπαρατήρητον.

Εὔσωμος καὶ ἀθλητικός, κάπως προκεχωρημένης ἡλικίας ἐκεῖνος, λεπτοφυὴς μὲ παιδικὸν πρόσωπον ἐκείνη, παρηκολούθησαν τὴν γαμήλιον τελετὴν καὶ ὅταν ἡ νύμφη, ἀντὶ νὰ περιβάλῃ τὸν δάκτυλον τοῦ «γαμβροῦ» μὲ τὸ πατροπαράδοτον δακτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνος, παρέδωκε τοῦτο ἐντὸς μεταξίνου μανδηλίου καὶ προσηυχήθη μόνη. τὸ ζεῦγος αὐτὸ τῶν προσκεκλημένων ἀπεσύρθη διακριτικώτατα. Ὅσοι ὅμως γνωρίζουν τὰ ἐν Ἱσπανίᾳ πρόσωπα καὶ πράγματα, ἀνεγνώρισαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀθλητικοῦ ἀνδρὸς τὸν πρώην δικτάτορα τῆς Ἀργεντινῆς στρατηγὸν Χουὰν Περὸν καὶ εἰς τὸ παιδικὸν πρόσωπον τῆς συντρόφου του τὴν δευτέραν σύζυγόν του Ἰσαβέλλαν.

Ὁ γάμος εἰς τὸν ὁποῖον παρέστησαν συνέδεσεν δι' ἀντιπροσώπου ὡς ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀρχήν, τὴν Γαλλίδα Ἀντρὲ Μπουϋγ μετὰ τοῦ διαμένοντος εἰς Μοντεβιδέο Ἀργεντινοῦ πολιτικοῦ ἐξορίστου Χοσὲ — Λεὸν Σουαρέζ.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ ζεύγους Περόν.

Ὅλοι θὰ ἐνθυμοῦνται, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1945 μέχρι τοῦ 1953 ὁ στρατηγὸς Περὸν ὑπῆρξεν ὁ δικτάτωρ τῆς Ἀργεντινῆς καὶ χάρις εἰς τὴν πρώην σύζυγόν του, τὴν Ἐβίτα, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευσαν κυριολεκτικῶς αἱ λαϊκαὶ μάζαι, ἐπέτυχε νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη, πρᾶγμα ἐντελῶς ἀκατόρθωτον δὰι τοὺς πάσης φύσεως ἡγέτας τῶν χωρῶν τῆς νοτίου Ἀμερικῆς. Ἴσως δὲ νὰ ἐξηκολούθει νὰ κυβερνᾷ τὴν χώραν του, ἐὰν ἡ ὡραία Ἐβίτα, ἡ θεὰ τῶν ἐργατῶν, δὲν ὑπέκυπτε τὸ 1952 εἰς τὴν νόσον ἀπὸ τὴν ὁποίαν προσεβλήθη. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Ἐβίτας, αἱ λαϊκαὶ μάζαι ἐξηγέρθησαν καὶ ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ὁ Περὸν ἀνετράπη, ὑποχρεωθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀργεντινήν.

Ἡ Ἐβίτα εἶχε κατακτήσει τὰς λαϊκὰς μάζας τῆς Ἀργεντινῆς, διότι προήρχετο ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς αὐτὰς εἶχεν ἀφιερώσει τὸν ἑαυτόν της. Ἡ λεγομένη, ὅμως, «καλὴ κοινωνία» τοῦ Μπουένος Ἄϋρες οὐδέποτε τῆς συνεχώρησε τὸ γεγονός, ὅτι πρὶν ἢ καταστῇ πρώτη κυρία τῆς χώρας, ὑπῆρξε χορεύτρια τῶν καμπαρέ.

Ἀλλ' ὁ δικτάτωρ σύζυγός της τὴν ἐλάτρευε καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον παρέμεινε προσκεκολλημένος εἰς τὴν μνήμην της. Τὸ 1956, χῆρος καὶ ἐξόριστος, ἔφθασεν εἰς τὸν Παναμᾶν, ὅπου εὑρίσκετο ἐπίσης καὶ ἡ Ἰσαβέλλα, χορεύτρια καὶ αὐτὴ εἰς ἕνα καμπαρέ. Ἐκεῖ τὴν ἐγνώρισεν ὁ Περόν, τὴν ἠγάπησε καὶ τὴν ἐνυμφεύθη.

Ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας (ὁ Περὸν εἶναι σήμερον 66 ἐτῶν καὶ ἡ Ἰσαβέλλα 30) δὲν ἔπαιξε κανένα ρόλον. Ἀφωσιωμένοι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ἔζησαν εἰς τὸ Καρακὰς καὶ τὸν Ἅγιον Δομίνικον, μέχρις ὅτου ὁ Φράνκο, εὐγνώμων διὰ τὴν ὑποστήριξιν τὴν ὁποίαν τοῦ παρέσχεν ἄλλοτε ὁ Περόν, ἐπέτρεψεν εἰς τὸ ζεῦγος νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Ἀπὸ τοῦ 1960 οὕτω, ὁ Χουὰν Περὸν καὶ ἡ σύζυγός του διαμένουν εἰς μίαν βίλλαν εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν προάστιον τῆς Μαδρίτης Πονέρτα ντὲ Χιέρο.

Εἰς τὴν βίλλαν αὐτὴν ἐδόθη τὸ ὄνομα «βίλλα τῆς 17ης Ὀκτωβρίου».

Ἡ ἡμερομηνία αὐτὴ ἐνθυμίζει τὴν ἡμέραν τοῦ 1945, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Περὸν κατέλαβε τὴν ἀρχὴν εἰς τὴν Ἀργεντινήν. Τὸ περιβάλλον τοῦ ἐξορίστου δικτάτορος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξορίστους ἐπίσης συμπατριώτας του, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπισκέπτονται σχεδὸν καθημερινῶς. Ὡς πρὸς τὰς καθημερινὰς του ἀσχολίας, αὐταὶ δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰς ἀσχολίας κάθε μεγαλοαστοῦ, μὴ ἔχοντος ἰδιαιτέραν τινὰ ἀσχολίαν.

Ὁ Χουὰν Περὸν κάμνει κάθε πρωῒ ἕνα περίπατον πεζῇ ἐπὶ δύο ὥρας. Τὸ ἀπόγευμα συχνὰ κάμνει τὸν γῦρον τῆς ἀγορᾶς μὲ τὴν γυναῖκά του καὶ περιεργάζονται τὰς προθήκας τῶν μεγάλων οἴκων ραπτικῆς.

Δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα, ἐπιδίδεται ἐπίσης εἰς τὴν ξιφασκίαν διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν φόρμαν του.

Οἱ φίλοι του πιστεύουν πάντοτε, ὅτι δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν διακυβέρνησιν τῆς Ἀργεντινῆς.

Τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ οἱ ἀντίπαλοί του ὀλίγον ἰσχυρίζονται, ζητοῦν τώρα ἀκροάσεις, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι θὰ κληθῇ γρήγορα εἰς τὴν ἀρχήν.

Οἱ ἴδιοι ἐξαίρουν ἐπίσης τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Μπουένος Ἀϋρες οὐδὲν συναπεκόμισε ἐκ τῆς περιουσίας του, ἐγκαταλείψας ὄχι μόνον διάφορα χρεόγραφά του, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὡραῖα κοσμήματα τῆς πρώτης συζύγου του, τὴς «χρυσόκαρδης Ἐβίτας».

Προμηθευθῆτε τὰ σταφιδόχαρτά, σας ἀπὸ τὸ βιβλιοχαρτοπωλεῖον
ΜΙΜΗ ΡΑΛΛΗ
Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 77, ΤΗΛ. 28-95, ΠΑΤΡΑΙ

ΛΑΤΟΜΕΙΟΝ - ΣΠΑΣΤΗΡΟΤΡΙΒΕΙΟΝ "Η ΜΕΤΖΑΙΝΑ,,
Διαθέτομεν ἐξαιρετικῆς ποιότητος ἀγνὰ οἰκοδομικὰ ὑλικὰ καὶ ὑλικὰ ὁδοποιΐας, παραγόμενα ἐκ καθαρῶν λίθων λατομείου καὶ διὰ τῶν τελευταίου τύπου μηχανημάτων μας, ἤτοι:
1. Ἄμμος κτισίματος καὶ σοφατίσματος.
2. Ἄμμος μπετόν.
3. Γαρμπίλι μωσαϊκῶν καὶ ὁδοποιΐας.
4. Χαλίκι μπετόν.
5. Σκῦρα ὁδοποιΐας
6. 3Α ὁδοποιΐας.
7. Πέτρα οἰκοδομήσιμος
8. Ὀγκολίθους διαφόρων διαστάσεων.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
Ο.Ε.Ε. ΜΠΑ·Ι·ΡΑΚΤΑΡΗ, ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗ
Γραφεῖον: Γούναρη 211, τηλ. 61—56

Μετεφέρθημεν λόγῳ κατεδαφίσεως
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας ἀδελφὴν καὶ θεῖαν

ΕΛΕΝΗΝ Κ. ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΟΥ

θανοῦσαν ἐν Ἀθήναις κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροταφεῖον).

Οἱ ἀδελφοί: Βασιλικὴ Κοσμᾶ Καλογήρου, Σοφία καὶ Ἀνδρέας Κρητικός, Μαρία Εὐαγγ. Κλαουδάτου. Οἱ ἀνεψιοί. Γρηγόρις, Νικόλαος, Ἀγγελικὴ Κλαουδάτου, Ἰωάννης Κρητικός. Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον κηδειῶν, Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ υἱῶν ΟΡΕΣΤΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39.

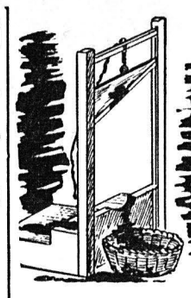

Η ΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΔΗΜΙΟΣ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

71ον

Ὁ Σωμὲτ θὰ τὸν ὑπηρετήσῃ μὲ ὅλην του τὴν ψυχήν, χωρὶς ἰδιοτέλειαν. Ἀδιάφορον ἂν θὰ πέσῃ ἀπὸ τὸ χέρι του.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ Σωμὲτ εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν σκηνὴν ὡς λαϊκοῦ ἀρχηγοῦ ἔγινε τὴν 20ὴν Ἰουνίου 1792.

Τὰ πολεμικὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν καλά. Ὁ Γιρονδῖνος ὑπουργὸς Ρολὰν προτείνει εἰς τὸν βασιλέα τὴν σύστασιν ἑνὸς σώματος 20.000 ἀνδρῶν διὰ νὰ προστατεύσῃ ἐνδεχομένως τὸ Παρίσι ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ποὺ προελαύνουν.

Ἀλλ' ὁ Λουδοβίκος φοβεῖται νὰ ὑπογράψῃ τὸ σχετικὸν διάταγμα, μήπως τὸ σῶμα αὐτὸ στραφῇ ἐναντίον του. Τὸ σύνταγμα τοῦ παραχωρεῖ τὸ «βέτο», τὸ δικαίωμα δηλαδὴ ν' ἀρνηθῇ νὰ ὑπογράψῃ. Καὶ ἀρνεῖται...

Οἱ Γιρονδῖνοι ὑπουργοὶ παραιτοῦνται καὶ ὁ Ρολὰν καταγγέλλει τὰ πράγματα εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ τὸν Λαόν.

Αὐτὸ ὅμως εἶναι καθαρὴ προδοσία κατὰ τοῦ Λαοῦ. Ὁ Σωμὲτ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀργός. Ὁ Καπέτος πρέπει νὰ φύγῃ.

Πολλὰς ἡμέρας προηγουμένως ὁ Σωμὲτ γυρίζει εἰς τὰ τμήματα καὶ παρασκευάζει τὰ πνεύματα. Οἱ Γιρονδῖνοι, θέλοντες νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν βασιλέα νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν παραιτηθέντων ὑπουργῶν του, ρίπτουν τὴν ἰδέαν νὰ κυκλοφορήσῃ μία ἀναφορὰ καὶ νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν Λαόν, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ζητηθῇ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

Τὰ πνεύματα εὑρίσκονται εἰς τοιοῦτον ἐρεθισμὸν λόγῳ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Λουδοβίκου, ὥστε δὲν ἐχρειάζετο μεγάλη προσπάθεια διὰ νὰ ἐξεγερθῇ. Ὁ Σωμὲτ καὶ οἱ συνάδελφοί του τῶν τμημάτων, ἰδίως ὁ Σαντὲρ καὶ ὁ Λεζάντρ, ἔχουν κάμει πολὺ καλὰ τὴν δουλειάν των.

Ὁ Σωμὲτ δὲν ἔχει ἀκριβῆ ἀντίληψιν τῆς σημασίας τῆς ἐνεργείας του. Εἰς τὴν ἐνέργειάν του τὸν σπρώχνει μᾶλλον κάποια τυφλὴ διαίσθησις, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις κινδυνεύει, ὅτι ἡ παρασκευαζομένη ἐξέγερσις θὰ ἔχῃ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸν Λαόν.

Καὶ αὐτὸ τοῦ ἀρκεῖ. Ὁ Σωμὲτ εἶναι «Λαός». Ἔπειτα, εἰς τὴν ψυχήν του κυριαρχεῖ ἡ ἰδέα τῆς ἐκδικήσεως διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως. Εἶναι καιρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰ κακουργήματα τοῦ Λουδοβίκου.

Ἡ 20ὴ Ἰουνίου 1792 φθάνει. Ὁ λαὸς τοῦ Παρισιοῦ συγκεντρώνεται εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὅρκου τῶν Ἀντιπροσώπων του εἰς τὴν πρώτην Συνέλευσιν τῶν Γενικῶν Τάξεων κατὰ τὸ 1789, οἱ ὁποῖοι συγκεντρωθέντες εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Σφαιριστηρίου, ὡρκίσθησαν νὰ μὴ διαλυθοῦν προτοῦ δώσουν «Σύνταγμα» εἰς τὸν Γαλλικὸν Λαόν.

Ἀπὸ τὰ προάστεια τοῦ Σαίντ-Ἀντουὰν καὶ Σαίντ-Μαρσέλ, ὀκτὼ χιλιάδες ἔνοπλοι, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Σωμέτ, Σιαμπά, Σαντέρ, Γκονσιόν καὶ Λεζάντρ, ξεκινοῦν διὰ τὴν Συνέλευσιν.

Ὁ εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως συγκεντρωμένος λαὸς τὸ πληροφορεῖται καὶ ἀρχίζει νὰ διαρρέῃ πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Ὁ νομαρχιακὸς Σύνδικος Ρωδερέ, Σύμβουλος τοῦ Λουδοβίκου, πληροφορεῖται τὴν κίνησιν αὐτὴν καὶ σπεύδει εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ τὴν καταγγείλῃ. Συγχρόνως, ὅμως, μὲ αὐτὸν καταφθάνει ὁ Σωμὲτ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐνόπλων.

Ἡ φρουρὰ ζητεῖ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ εἰσέλθουν, ἀλλ' αἱ προσπάθειαί της ἀποτυγχάνουν. Ἡ στρατιωτικὴ ζώνη διασπᾶται καὶ ὁ ἀνθρωποχείμαρρος ἐκεῖνος κατακλύζει τοὺς διαδρόμους τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ Σωμέτ, ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαοῦ τῶν Παρισίων, ἀπαιτεῖ νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία συνεδριάζει τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ νὰ τῆς ὑποβάλῃ τὴν ἀναφοράν του, συγχρόνως δὲ ἐζήτησε νὰ παρελάσουν οἱ ἔνοπλοι τῶν τμημάτων διὰ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεών της. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀπαίτησις ἦτο ἕνα εἶδος διαδηλώσεως τῆς δυνάμεως τοῦ ὀργανωμένου Παρισινοῦ Λαοῦ καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῆς θελήσεώς του, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν διστακτικὴν στάσιν της καὶ νὰ λάβῃ ἀποφασιστικώτερα μέτρα.

Φαντάζεται καθένας τὴν θύελλαν ποὺ διήγειραν τὰ αἰτήματα αὐτὰ εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ὅταν ὁ Πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὴν τὰς ἀξιώσεις τῶν Τμημάτων, ἐξέσπασαν σφοδρόταται λογομαχίαι καὶ καυγάδες μεταξὺ τῆς συντηρητικῆς «Δεξιᾶς» καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν στοιχείων τῆς «Ἀριστερᾶς».

Οἱ πρῶτοι ἠρνοῦντο νὰ ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδον ἐνόπλων εἰς τ